KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
33

KANTANKYE...

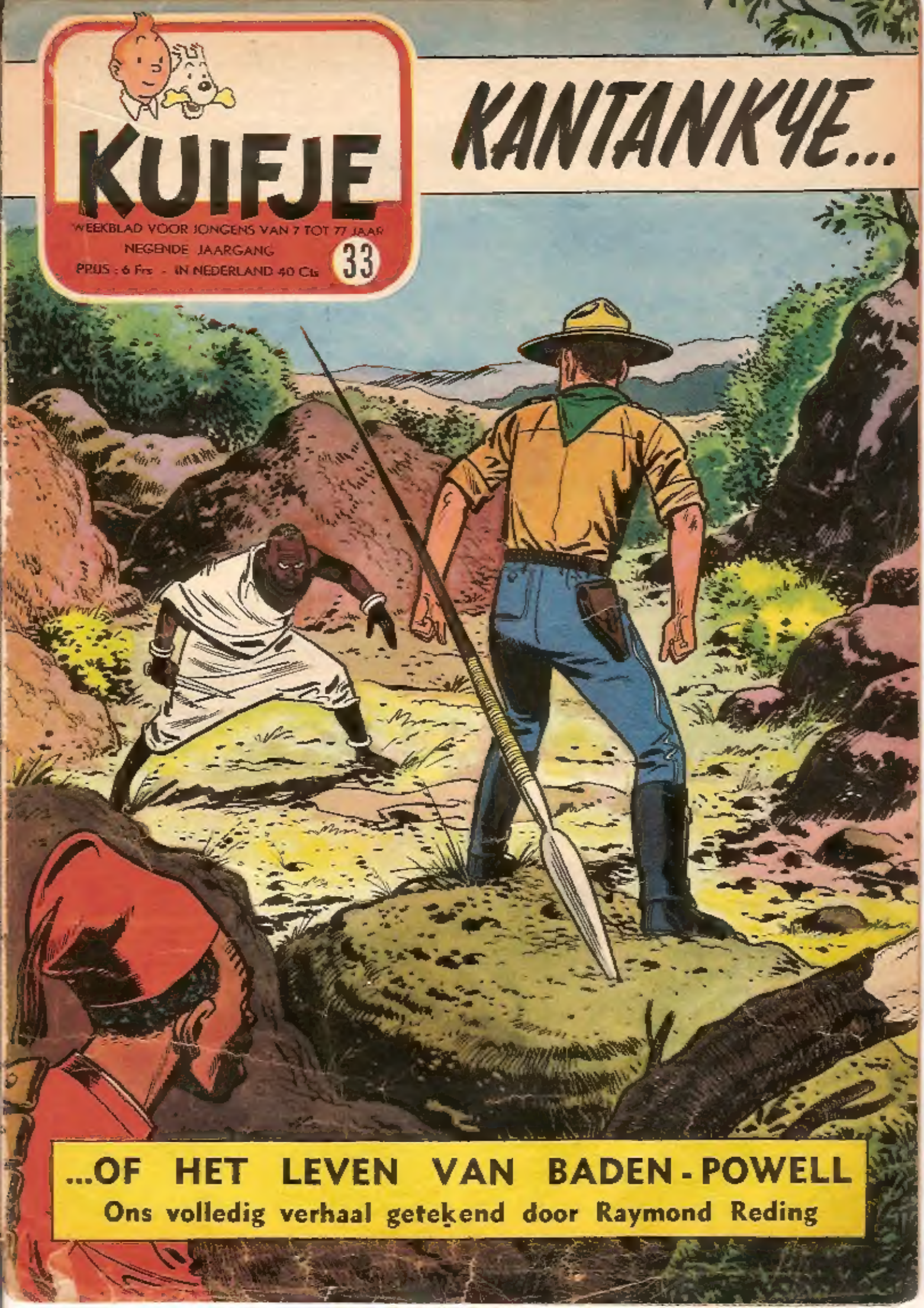

...OF HET LEVEN VAN BADEN-POWELL

Ons volledig verhaal getekend door Raymond Reding

In 1883 behaalt het 13e Huzarenregiment, te Bombay ingekwartierd een polomatch te paard tegen het 3e Lanciers.

Kolonel, wie is de ruiter die reeds drie doelpunten maakte voor jou ploeg ?

Het is luitenant Robert S.S. Baden-Powell, generaal. Een jongen die nog van zich zal laten horen !

Het 13e Huzaren wordt kampioen en generaal Lord Roberts, overhandigt de beker aan de jonge officier.

Je bent buitengewoon fit, luitenant. Oefen je je speciaal uit... welk is je geheim ?

Het is heel eenvoudig, sir. Ik rook of drink niet en daardoor spaar ik genoeg uit op m'n spaarpot om de beste paarden van de streek te onderhouden !

Baden-Powell, door iedereen kortweg B.P. geheten, wordt al spoedig tot kapitein bevorderd:

Zie je dat, kapitein ? Dit regiment manoeuvreert als een goed geolied mechanisme...

Automaten zijn er altijd genoeg te vinden ! Ik ben uit voorgenomen « mannen » te vormen met initiatief en opmerkingsgeest, die zich in alle omstandigheden uit de slag kunnen trekken...

Voor de oude drilmethodes voelt B.P. niets. Hij oefent zijn soldaten in het « scouting » of de kunst van het verkennen...

Neem de inlanders tot voorbeeld die ons zien zonder zelf gezien te worden !

Het Britse leger in Indië houdt zijn grote jaarlijkse manoeuvres:

Heren, het thema voor de eerste dag is het volgende : Het eerste escadron is de vijand die het Victoria Fort bezet. Jullie moeten, zo nauwkeurig mogelijk, uitvissen met welke middelen dit fort verdedigd wordt.

Die kerels passen goed op maar ik heb toch al de plaats van hun acht kanonnen ontdekt... Nu moet ik nog te weten komen waar hun machinegeweren staan !

We hebben al zeven soldaten en twee onderofficieren van de tegenstrevers gevangen genomen ! Ze hadden zich te dicht bij het fort gewaagd.

Vermomd als een inlands koopman, hebben ze me niet herkend ! Het komt er nu op aan goed te onthouden, waar ze hun geschut hebben opgesteld...

Twee uur later...

En nu het plan dat ik in m'n hoofd heb, op papier zetten en de zaak is klaar !

Die avond komen de officieren in het bureau van de generaal.

Wel, heren, welke inlichtingen brengen jullie ?

Het fort beschikt over 4 kanonnen van 6 duim.

Ik ontdekte een vijfde op het dak van de wachttoren !

Generaal, ziehier het plan van de vijandelijke posities. Het fort beschikt over 8 kanonnen en 22 machinegeweren in batterij op de plaatsen die ik met een kruisje heb aangeduid.

Maar iemand die niet in het fort geweest is kan toch niet zo'n nauwkeurig plan maken ?

Ik was in het fort, sir !

In 1888 wordt B.P. naar Zuid-Afrika geroepen, waar de Zoeloes in opstand kwamen tegen het Britse gezag...

Eindelijk zal ik eens kunnen deelnemen aan werkelijke gevechten

Geluksvogel!

Bij z'n aankomst wordt B.P. ontvangen door kolonel Mc Kran

Wees welkom, kapitein! De oorlog hier bestaat uit een reeks kleine schermutselingen tegen de inlanders die taai en zeer sluw zijn. Je kwaliteiten als verkenner zullen goed te pas komen !

B.P. begon met een uniform te creëeren dat hem populair zou maken en dat aangepast was aan de « verkenning »...

Ze noemen je de man met de grote hoed !

Het ideaal hoofddeksel om door de bromsse te kruipen zonder dat de kleine takken je de ogen uitsteken !

KANTANKYE !

De opstand van de Zoeloes wordt vlug gedempt...

Doch de Zoeloekoning, Dinuzulu, vlucht steeds dieper het woud in en is onvindbaar.

Ze zullen pas rustig zijn als we hun chef in handen hebben !

Daar zal ik me voor belasten !

In gezelschap van enkele « scouts » en een groep inlanders, volgt B.P. het spoor van de vluchteling.

Kijk, een vers spoor van blote voeten ! Hij heeft waarschijnlijk de stroom overgestoken doch de waadplaats is op zes mijl van hier !

Prachtig ! Kom, we doen het na ! Kijk eens wat een buitengewone diensten een eenvoudige stok bewijzen kan !

De nacht valt en B.P. heeft de Zoeloekoning nog niet.

Kijk ! Dat is een kampvuur ! Vooruit, jongens, we hebben hem voor de morgen klaart !

Chef, het vuur werd gedoofd. We zullen hem niet terugvinden in die uitgestrekte woestenij...

Ik ga vooraan, jullie volgen ! Ik heb z'n positie gemeteerd tegenover het Zuiderkruis... We zullen ons naar de sterren richten...

Dank zij de prachtige opmerkingsgeest van B.P. wordt de leider van de rebellen vier uur later gevangen genomen.

!

!

Kantankse heeft Dmizulla overwonnen. Hij mag het krijgsmes van de Zoeloechef dragen.

B.P. wordt kolonel benoemd en gaat met verlof. Op 8 juli 1899 wordt hij naar het ministerie van Landsverdediging geroepen.

Kolonel, de oorlog met de boeren van Transvaal kan ieder ogenblik losbreken. Kan je Zaterdag inscheden naar Kaapstad ?

Neen, sir, het spijt me...

En waarom niet ?

Zaterdag is er geen boot, sir. Ik zal Vrijdag vertrekken !

Enkele weken later is B.P. reeds aan het front en neemt het commando van de kleine stad van Mafeking op zich...

Kolonel, je opdracht is zeer moeilijk. Met je klein garnizoen moet je de vijand hier zo lang mogelijk ophouden om hun aandacht van de andere sectoren af te leiden.

Op 11 October 1899 barstte de oorlog los en aan het hoofd van 9.000 Boeren rijdt generaal Cronje naar Mafeking...

Kolonel B.P. laat het studje in allerijl versterken...

Wij zullen de stad houden indien iedere man, ieder kind met hart en ziel aan de verdediging werkt.

De eerste aanval wordt zegevierend afgeslagen. De belegeraars trachten dan de stad in handen te krijgen door bombardement en uithongering...

Er ontbreken soldaten in de loopgraven !

De jongens van de stad kunnen de berichten overbrengen en de kleine karweien opknappen, aldus zullen er soldaten vrijgemaakt worden.

In 24 uur was alles fijn georganiseerd. Alle hulpdiensten werden met geestdrift en toewijding verzekerd door jonge « scouts ».

Een boodschap voor u, Sir ?

Zeer ernstige toestand, in 217 dagen kreeg Mafeking 30.000 obussen. B.P., een voorbeeld van dapperheid, hield er de moed in.

Kolonel, dat bombardement maakt me gek! Ik kan geen oog meer dichtdoen !

Doe zoals ik, mevrouw ! Ik lees iedere avond de parlementaire verslagen en slaap als een roos !

Op 16 Mei 1900 bevrijdt een hulpkolonne, onder bevel van de broer van Baden-Powell, de stad.

Hello, George! Je komt net op tijd voor het ontbijt !...

Bij decreet van koningin Victoria wordt de energieke verdediger van Mafeking de jongste generaal-majoor van het Britse Leger. B.P. is pas 43 jaar.

Op zekere dag wandelt B.P. met generaal Allenby in het park van het landgoed van Allenby...

Papa, als ik je vijand was zou jij nu dood zijn ! Je moet beter naar boven kijken als je op verkenning gaat !

!

M'n beste Baden Powell denk je er niet aan je opleidingsmethodes van de « scouts » op te schrijven en uit te werken voor de jongelui, en dat zonder enige militaire bedoeling ?

En het was in 1907 dat generaal Baden-Powell het eerste scouts-kamp oprichtte. Jongens uit alle klassen van de maatschappij waren zijn leerlingen.

Zo jagen de Zuchnes... Morgen zullen we trachten de sporen van de vos, die we deze morgen gezien hebben, weer te vinden...

De scoutsbeweging kende over heel de wereld bijval. In 1920 organiseerde Londen de eerste Wereld-jamboree. Drie en twintig landen waren vertegenwoordigd...

Wees altijd gereed om gullie broeders te helpen en zo zal de scoutsbeweging er toe bijdragen de vredes-gedachte in heel de wereld ingang te doen vinden. Dat God je zegene...

De koning van Engeland verheft B.P. in de adelstand en Lord Baden-Powell of Gilwell wordt in 1933 ontvangen door Zijne Heiligheid de Paus, die hem aanmoedigde om zijn opvoedend werk voort te zetten...

Op 8 januari 1941, op 84-jarige leeftijd, had Baden-Powell zich teruggetrokken op zijn landgoed in Kenia. De grote scoutsleider maakte zich klaar voor de eeuwige reis.

Ik ben gelukkig... Ik geloof dat ik mijn tijd hier beneden niet verbeurzeide...

De herinnering aan Baden-Powell leeft in het hart van miljoenen jongens en meisjes, aan wie hij leerde gezond en met opgeruimd gemoed door het leven te gaan en een mooi ideaal te dienen.

EINDE

Volgende week: DE POSTKOETS VAN FAVERSTONE

FRANKEN TEGEN ROMEINEN

De Franken wagen een tweede aanval en nemen Doornik in. Atto laat zich naar het huis van Publius leiden, waar Quintus onderdak heeft gevonden...

31 QUINTUS, die Marcus voor de voeten van Atto ziet, wordt lijkbleek en roept: «Dat kind is onschuldig! Spaar het!» Fabia loopt naar haar broer en sluit hem in de armen terwijl ze Atto tartend bekijkt. Een ogenblik heerst er een doodse stilte in het vertrek. Dan hoort men de diepe stem van Publius Claudius: « Frankische hoofdman, luister naar de man die je volk niet misprijst of onderschat. Vroeg of laat, zullen wij je overwinnen en je weet het. Je overwinning zal van korte duur zijn. Morgen reeds kunnen onze legioenen uit Bretagne en Spanje aankomen en je verpletteren. Denk na! Het hangt slechts van jou af, dat Rome je land geeft en de toelating je in Gallië te vestigen. Dan zullen onze volkeren vrienden zijn. Op dit ogenblik berust het lot van dit kind in je handen. Waarom je zegepraal bezoedelen met het bloed van een kind?

32 GOED, zegt Atto, terwijl hij Quintus diep in de ogen kijkt. Die jongen zal niet sterven doch ik zal hem met zijn zuster naar mijn land sturen. Jij hebt mijn zoon genomen, ik neem de kinderen die je toehoren. Indien het waar is wat je vriend zegt, en Romeinen en Franken één vrienden zullen zijn, dan zie je hen terug!» De smeekbeden van Quintus en zijn vrouw mogen niet baten en de volgende dag moeten de kinderen afscheid nemen van hun ouders. «Ik weet dat je dapper zult zijn, Marcus. Waak over je zus, ik vertrouw ze je toe. Gedraag je als een echt Romein!» — «Vooruit!» beveelt Atto ongeduldig. Marcus en Fabia nemen wenend plaats op een kar en de Germaanse hoofdman geeft zijn bevelen aan het handvol ruiters, dat de jonge Romeinen op de weg der ballingschap zal begeleiden...

33 UREN verlopen. De weg schijnt oneindig lang en grijs. Marcus en Fabia hebben hun tranen gedroogd en kijken nieuwsgierig naar het landschap en hun begeleiders. Ze weten reeds dat de chef van de ruiters Ariulf heet. Het is een grote, blonde kerel met klare, vrolijke kijkers. Marcus trekt brood uit een van de manden gevuld met mondvoorraad, die Quintus op de kar gestapeld heeft, en deelt het met de blonde Barbaar. Deze knikt vriendelijk om te zeggen dat het lekker is en Marcus voelt dat hij de sympathie van Ariulf gewonnen heeft.

's Avonds slaat de kleine karavaan een kamp op nabij Giminiacum (thans Gembloers) en Marcus deelt opnieuw zijn avondmaal met zijn begeleiders.

OPEN OF TOE?

Tegenadres

NAAR mijn mening mogen de brieven, welke niet voorzien zijn van een tegenadres, of waarvan het tegenadres niet gekend is door de ouders, door deze laatsten geopend worden. Zo schrijft Carlo Huys van Brugge. En hij gaat verder: «Brieven van vrienden en kennissen (door ouders gekend) worden best niet geopend, ten einde het vertrouwen van het kind tegenover de ouders groter te maken.»

Verlies van belang

EEN brief verliest veel van zijn belang als mijn ouders hem eerst lezen, schrijft Christiane Berkein van Gent. «Ik vind het veel beter hem zelf te mogen openen en lezen, en hem daarna aan mijn ouders te tonen.»

Voorlezen

IK ontvang mijn brieven steeds gesloten. Ik lees ze echter telkens luidop voor, om mijn ouders nog meer vertrouwen te schenken. Indien alle lezers dat deden, dan ben ik er van overtuigd dat ze in het vervolg hun brieven ongeopend krijgen.» Dat is de opinie en de goede raad van Elza van Mulders, van Jette.

Niet prettig

Ik zou het in het geheel niet prettig vinden, indien de brieven die ik ontvang zouden geopend zijn» schrijft Roger Hessens, van Stene. «Ik ben dertien jaar, en volgens mijne mening, en de mening van mijn een en twintig jarige zus, heeft iedereen het recht zelf de scepter te zwaaien over zijn brieven. Ik toon wel eens een brief uit vrije wil, maar wordt daartoe nooit verplicht.»

HET ware beter, gezien het vertrouwen dat je ouders je schenken, er van jou kant ook een goede gewoonte van te maken om hen al je brieven zonder aarzelen te tonen.

HOU JE VAN DIEREN?

Jan Geysen, van Heide Kalmthout, stuurde me volgende anecdote:

TOEN mijn vriend een biggetje kocht deed hij dat zeker niet met de bedoeling er een huisdier van te maken. Toch werd dit het geval, hoe zonderling dat ook mag klinken. Het varkentje geraakte zo gehecht aan mijn vriend als een trouwe hond. Het was uitgelaten van tevredenheid als het met hem uit wandelen mocht. Natuurlijk baarde het tweetal dan veel opzien.

Jammer genoeg dat Jefke, zo heette het varkentje, eens vergiftigd eten at en stierf. Hij werd in de tuin van mijn vriend begraven die nog steeds zegt dat hij Jefke mist.

BRIEVE OF GES

IN nr 29 van 22 juli publiceerden we een brief van een lezer, die o.m. schreef: «Mijn beste Kuifje, ik ben dertien jaar. Iedere keer er een brief voor mij komt, openen en lezen mijn ouders deze brief alvorens hem me te geven. Kuifje, wat denk je daarover? Ik zou graag je mening kennen.»

Ik stelde dit probleem en vroeg jullie me uw opinies te laten kennen. Hiernaast dan enkele representatieve antwoorden.

Wie met deze lezeropi-

CORRESPONDENTEN

FELIX NICHIELS, VAN OVERIJSE zou graag de rubriek «Zo ontwikkelt men foto's» nog eens in «Kuifje» willen zien verschijnen. Dat kunnen we bij plaatsgebrek niet doen, Felix. Herlees ze nogmaals.

NICO DECATES, VAN NIJMEGEN (HOLLAND) is een vervoed knutselaar. Voor hem kunnen er niet genoeg knutselartikelen verschijnen. Beste groeten.

VAN de jonge MEYER, WEVERSTRAAT, ASSE, kreeg ik een lange lijst van nummers. Ik veronderstel dat het autoplaatnummers zijn? Waar die moeten voor dienen, is me helemaal niet duidelijk. Zou je me dat niet eens willen schrijven, beste vriend?

LOUIS BOOZERE, VAN BRUSSEL heeft ook een club. De leden van zijn club zijn: zijn vader, moeder, hond en kraai... Zo schrijft hij me.

LUC REYNIERS, DOM STEPPESTRAAT, 80, ST AMANDS PUURS, zou graag willen corresponderen met een jongen van ongeveer elf jaar, liefst uit het buitenland, en postzegelverzamelaar. Men schrijve hem rechtstreeks.

LUDO DHONT, NIEUWSTRAAT 70, TERHAGEN (ANTWERPEN) wou graag in briefwisseling treden met een Kuifjeslezer, liefst uit het buitenland.

KUIFJE (weekblad). Redactie, Publiciteit: Lombardstraat 24, Brussel. — P.C.R. 1909.16

ONTDEKKINGSREIZIGERS...

JOZEF DUPON, van Ieper, houd veel van al wat met expedities verband houdt. Ze stelde hij me enkele vragen, waarop ik hier graag antwoord, want ze interesseren bijna alle lezers (tussen haakjes weze gezegd dat deze vragen van onze vriend Dupon, van Ieper, modelvragen zijn om op deze bladzijden behandeld te worden).

WIE RICHT EXPEDITIES IN ?

Expedities worden ingericht door aardrijkskundige genootschappen, trusts, die naar nieuwe grondstoffgebieden zoeken (koper, goud, olie, en alle andere mineralen). Door geleerden, jagers, journalisten, schrijvers, fotografen, avonturiers die er op eigen houtje en met beperkte middelen op uit trekken op zoek naar materiaal voor hun boeken.

Wie neemt filmen over dieren (b.v. in Afrika) en welke studies moet men daar voor volgen ?

Deze filmen worden opgenomen door beroepscineasten in opdracht van televisie, filmmaatschappijen, Staat, enz. Om zo ver te geraken moet men niet meer aan zijn proefstuk zijn, een solide vorming gekregen een stage bij een bekend cineast gedaan hebben. Te Brussel is er een Nationaal Instituut voor Film, Radio en Televisie in het Dudenpark, Vorst. Schrijf hen eens om hun programma en voorwaarden te vernemen.

WIE VANGT DIEREN VOOR DIERENTUINEN ?

Dat zijn zeer ervaren jagers die vertrouwd zijn met het oerwoud, de dieren en ook met de inlanders, (op wie ze onvermijdelijk moeten beroep doen) goed moeten kennen. Het is moeilijker mooie specimens van wilde dieren levend en ongekwetst te vangen, dan ze neer te knallen uit een hinderlaag. Een van de beroemdste dierenvangers is **Carl Hagenbeck** van Hamburg, wiens memoires ook in het Nederlands verschenen zijn.

We komen op deze onderwerpen nog terug.

N OPEN LOTEN

nies niet akkoord gaat, wordt verzocht het ons te schrijven. Dit openbaar onderzoek aangaande een kwestie die alle jongens en meisjes aanbelangt, wordt dus voortgezet.

Ouders, leraars, leeraressen en jeugdleiders worden ook uitgenodigd hun opinie over dit probleem te kennen te geven. Deswege wordt hun naam noch adres vermeld.

Ik verwacht dag vele brieven.

Kuifje

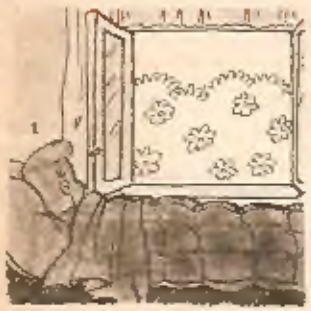

VOOR DE ZIEKEN

UIT het diepste van mijn wezen moet ik bekennen dat « Kuifje » leerzaam, prachtig en waardevol is. Men kan niet genoeg woorden vinden om het volledig uit te drukken », zo schrijft Willy van de Voorde, van Maleizen, en hij gaat verder : « Ik denk dat er maar iets ontbreekt aan « Kuifje » en dat is een rubriek voor de zieken. » Voor « Kuifje » zijn alle jongens en meisjes gezond. Wat niet belet dat we niets onverlet laten om onze zieke lezers op alle mogelijke manieren te helpen : door hen boeiende vrolijke lectuur te bezorgen, door hen in de mogelijkheid te stellen, zich op een aangename manier te ontwikkelen, hun correspondentie en ruiladressen te bezorgen, en kleine diensten te bewijzen.

EIGEN WERK

TIJDENS de laatste weken heb ik meer inzendingen van eigen werk van onze lezers gekregen, dan ooit te voren. Lag dat aan het einde van het schooljaar... en het slechte weer ? Ik weet het niet... Het zal in de toekomst niet uitgesloten zijn, dat op deze bladzijde goede opstellen, anecdoten en grappen, ingezonden door onze lezers, gepubliceerd worden. Maar de inzenders moeten me steeds verzekeren dat het om **eigen werk** gaat.

KUIFJE IN " KUIFJE "

VÉLE lezers vragen voortdurend wanneer er weer eens een verhaal van Kuifje zelf in « Kuifje » zal verschijnen. Dat zal ze danig lang niet meer duren, heb ik vernomen van Hergé, die er aan toevoegde dat zijn nieuw verhaal een van de bovenste plank zal zijn. Nog wat geduld, vrienden !

Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc — Gedrukt in België door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh Keizerstraat 12, Brussel

19-8-54

FRANKEN TEGEN ROMEINEN

TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

34 TERWIJL de Franken rond het kampvuur zitten denkt de jongen aan zijn ouders, zijn huis en al de mensen die hem lief zijn en waarvan hij nu gescheiden is. « Marcus », fluistert Fabia, « waarom zouden we niet trachten te vluchten ? We zouden ons in het woud kunnen verschuilen » — « Vluchten ? Is dat mogelijk ? » Marcus denkt na. Het voorstel van Fabia is zeer aantrekkelijk en het zou misschien niet moeilijk zijn indien hij de Franken veel wijn gaf... « Maar wat zou er van onze ouders geworden ? Atto zou zich wreken als hij onze vlucht vernam. Neen, het is onmogelijk. » Fabia dringt niet aan. Ze is doodmoe.

— Kom, we gaan slapen, Fabia. De goden alleen weten waar we morgen zullen zijn !

35 NA vele dagen reizen, komen Marcus en Fabia aan de boorden van de Rijn. Ariulf en zijn vrienden, die hun land weerzien, jubelen van vreugde en kussen de grond... Nog verder naar het Oosten rijdt de karavaan. Tegen de middag van de volgende dag maken ze halt in een Frankisch dorp waar de zwijnen, half wild, rond de huizen lopen. De vrouwen, in dierenhuiden gekleed, komen uit hun woning gelopen en na enkele minuten verschijnt er een grijsaard. Hij haat de Romeinen en komt dreigend op Marcus en Fabia toe. Ariulf snijdt hem echter kalm de pas af. De grijsaard dringt niet aan doch spuwt minachtend op de grond en wijst in de richting van de horizon.

Ze moeten dadelijk het dorp verlaten.

36 REEDS een mijl stijgt de weg voortdurend. De lucht dennenaaiden, die op de grond ligt, dempt het lawaai van de karwielen en het gedreun van de paardenhoeven. Plotseling stopt de ruiter die aan het hoofd rijdt en fluistert zijn gezellen iets in het oor. Ze stappen af als om beraadslagen. « Een beer ! » zeggen ze aan Marcus. De Frankische krijgers gaan uit elkaar en verdwijnen in de heesters om het dier te omsingelen. Marcus wil hen volgen, doch Ariulf weert hem af. « Een gevaarlijke beer ! Blijf bij me. » Met de strijdbijl in de hand, stelt Ariulf zich op voor de kar. Na enkele minuten roerloos wachten, beginnen de paarden te hinniken en te steigeren... Ze hebben het wild geroken... Eensklaps verschijnt de beer en loopt waggelend op hen toe.

Fabia gilt van schrik...

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Terpedo viel in handen van de zwarte ratten. Chlorophyl en Zwartkop zinnen een middel om hun vriend te verlossen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

EEN SCHOT IN DE NACHT

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN DR VEXELL
GEILLUSTREERD DOOR JAN GRATON

DAGEN verliepen en iedere morgen boorde Dr Vexell wat dieper in de dikke muur van zijn gevangenis. De opening werd groter en was bijna een meter diep. Weldra zouden de laatste stenen wijken en zou het daglicht eindelijk doordringen in die vreselijke, donkere, vochtige cel.

De muur was ongelooflijk dik en het werk duurde langer en was vermoeiender dan Vexell aanvankelijk had gemeend. Z'n krachten namen bovendien bestendig af. Het voedsel was nog altijd even slecht als schaars. Iedere avond werd de deur geopend en kwam de officier de cel binnen en hernieuwde zijn voorstel. Met het gezicht tegen de muur en de handen omhoog, laisterde Vexell naar dat voorstel en zweeg... Hij zweeg koppig...

Dr Vexell werd in de sombere gevangenis van Scolborov opgesloten. Met een ijzeren staaf, die van de celdeur viel, boort hij een opening in de dikke muur...

OP een morgen dreigde alles mis te lopen. Hij zat bijna helemaal in de opening die hij geboord had, in cel bleven alleen zijn enkels en voeten zichtbaar, toen de deur werd geopend. Vexell werkte zo hard en met zoveel aandacht dat hij de stappen in de gang niet eens gehoord had.

Gezicht tegen de muur en handen...

Verder kwam de wachter niet want een geweldig grote rat liep dwars door de cel, sprong tegen de benen van de soldaat omhoog en vluchtte dan de gang in. De man sprong achteruit en vloekte van woede en schrik. Dit banaal incident, deze enkele ogenblikken, waren voldoende om de aandacht af te leiden van de gevangene die haastig uit de muur was gekropen en zich met opgestoken armen vlak voor de opening had geplaatst. De officier trad binnen. Niemand wist waarom hij z'n ronde die dag zo vroeg kwam maken en vroeg aan Vexell of hij nog niet van mening was veranderd. Vexell zou dadelijk op vrije voeten worden gesteld indien hij de voorwaarden aannam... De officier spiegelde Vexell een mooie, onbezorgde toekomst voor en waarschijnlijk zou deze laatste voor de bekoring bezweken zijn, indien hij niet zo goed had geweten dat de opening in de muur, vlak bij hem, bijna groot genoeg was en de vrijheid hem reeds toelachte... Het onderhoud duurde vijf minuten. Voor de eerste keer werd de officier woedend en schreeuwde :

— U is een ezel, Dr Vexell ! Waarom blijft u zo koppig ? Waarom ? We vragen u niet uw land te verraden vermits we niet in oorlog zijn met uw land! Denk toch na...

Maar Vexell opende de mond niet.

— Het is goed, Dr Vexell. Het is de laatste keer dat ik u de kans aanbied de gevangenis te verlaten. Indien u niet dadelijk aanneemt, laten we u aan uw lot over.

Vexell volharde in z'n koppig zwijgen.

— Dan kan ik u niet meer helpen. Des te erger voor u !

De officier keerde zich om, de deur viel met een slag dicht en de stappen verwijderden zich vlug. Alles werd opnieuw stil in de sombere bucht.

★

DE volgende morgen ontwaarde Dr Vexell een beetje licht aan de andere kant van de muur. Z'n ogen moesten eerst wennen aan de klaarte alvorens hij naar buiten durfde kijken. Daar was de bleke zon, de stroom en, op de andere oever van de stroom, duizend kleine geluiden die hem vertelden dat daar het leven en de vrijheid was. Hij werkte verbeten door tot het licht lager zonk en de lucht rood en paars kleurde. Het water van de stroom steeg, maar dat boezemde hem geen angst meer in. Toen het helemaal donker was stootte hij nog enkele keren links en rechts met de staaf om de opening nog wat breder te maken. Hij kon er nu hoofd en schouders doorwringen... Vlakbij was het water, dikke wolken verborgen de maan en ver weg blonken een paar sterren.

Vexell wachtte nog. Toen sloeg de klok tien zware slagen en hij besloot het groot avontuur te wagen. Heel voorzichtig wrong hij zich door de opening en liet zich in de stroom glijden. Het water was koud doch het contact met dit koude doch levende element schonk hem nieuwe energie. Hij zwom zo lang hij kon onder water en in gedachten zag hij reeds de uitgestrekte vlakten waarover hij naar hartelust zou kunnen lopen, de schuilplaatsen die hij zou ontdekken in woud en veld... grotten, verlaten hutten.

Hij stikte onder water... en hij moest absoluut zien waar hij was...Hij stak het hoofd boven water.

Alles zou perfect geweest zijn, indien er op dit ogenblik niets gebeurd ware, dat al de plannen van Dr Vexell kwam dwarsbomen.

De grote wolk was voorbij de maan geschoven die nu blonk als een blankgepoetste koperen schijf en haar stralen recht op het water liet vallen, waarin een mens naar de vrijheid zwom... Op de hoge toren volgde een schildwacht het maanlicht tot op het water en zag het hoofd van de vluchteling...

Een schot knalde en verscheurde de nachtelijke stilte. Al de sirenen loeiden en dat was een lawaai als van het laatste oordeel... Even later wierpen een half dozijn schijnwerpers hun machtige stralenbundels zoekend over het kalme water. Vexell had nauwelijks de tijd weer onder te duiken of daar floten de kogels reeds rond hem en ploften in het water dat opspatte.

Op het binnenplein van de sombere vesting hoorde men reeds de motoren ronken van de wagens die zouden deelnemen aan de jacht...

In enkele minuten was heel Scolborov gemobiliseerd. Waar een ogenblik, te voren nog een doodse stilte hing, was nu een leven en een beweging als in volle dag...

Een man was ontsnapt en daarom al die opwinding in de burcht van de dood. Een man was ontsnapt... Een stoutmoedig man had het gewaagd Scolborov te trotseren...

De wachters van deze burcht zouden deze man nu nazitten en medogenloos opjagen als een stuk wild.

VOLGENDE WEEK:

KAT EN MUIS

EEUWEN BEGRAVEN EN NOG

EEN volk kan z'n geschiedenis slechts aan het nageslacht overleveren, wanneer het die geschiedenis in steen of marmer beitelde, op was grifte, op papyrus of papier schreef. Om te schrijven is er allereerst een schrift, een geschreven taal nodig. Egypte dat zo niet de oudste, dan toch een van de oudste beschavingen ter wereld kende, zocht vier duizend jaar voor onze tijdrekening reeds naar tekens om de gesproken taal uit te drukken en te bewaren. Tussen de oude schriften, die de moderne mens het meest intrigeren, neemt de Egyptische een zeer belangrijke plaats in. In de beginne was dit schrift niets anders dan een rij tekeningen die, eeuw na eeuw op dezelfde wijze werden geschreven.

HET zijn de Hieroglyphen, letterlijk vertaald: « Gods woorden ». Daarnaast kwam het hiératisch schrift, of schrift van de priesters dat bestond uit vereenvoudigde hiëroglyphen.

In het begin van de christelijke tijdrekening werden de Egyptische tekens vervangen door Griekse en de combinatie van beide vormde het Koptische schrift dat gebruikt werd tot in de XVIIe eeuw. In het Egypte van onze dagen spreekt en schrijft men het Arabisch dat eveneens zeer decoratieve lettertekens heeft. De Engelse taal wordt gebruikt voor de betrekkingen met het buitenland.

IEDER WOORD HET WERK VAN EEN KUNSTENAAR

GEEN enkel schrift ter wereld kan in schoonheid wedijveren met de hieroglyphen en de Egyptenaren bekleedden ze als middel om zich uit te drukken en als decoratie, tot op de dag dat hun kultuur ineenstorte onder de druk van de Romeinse overweldigers.

De klerken van het antieke Egypte hadden een uitgesproken zin voor schoonheid en sym-

metrie. vierkant rechts onder le wet zoa rigen k door de wonderm

AAN d dat rijen ver stellen, die een werp of lijk de keurs va nu het dat men de « ve gelde pa

Onnodi vreselijk

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJ

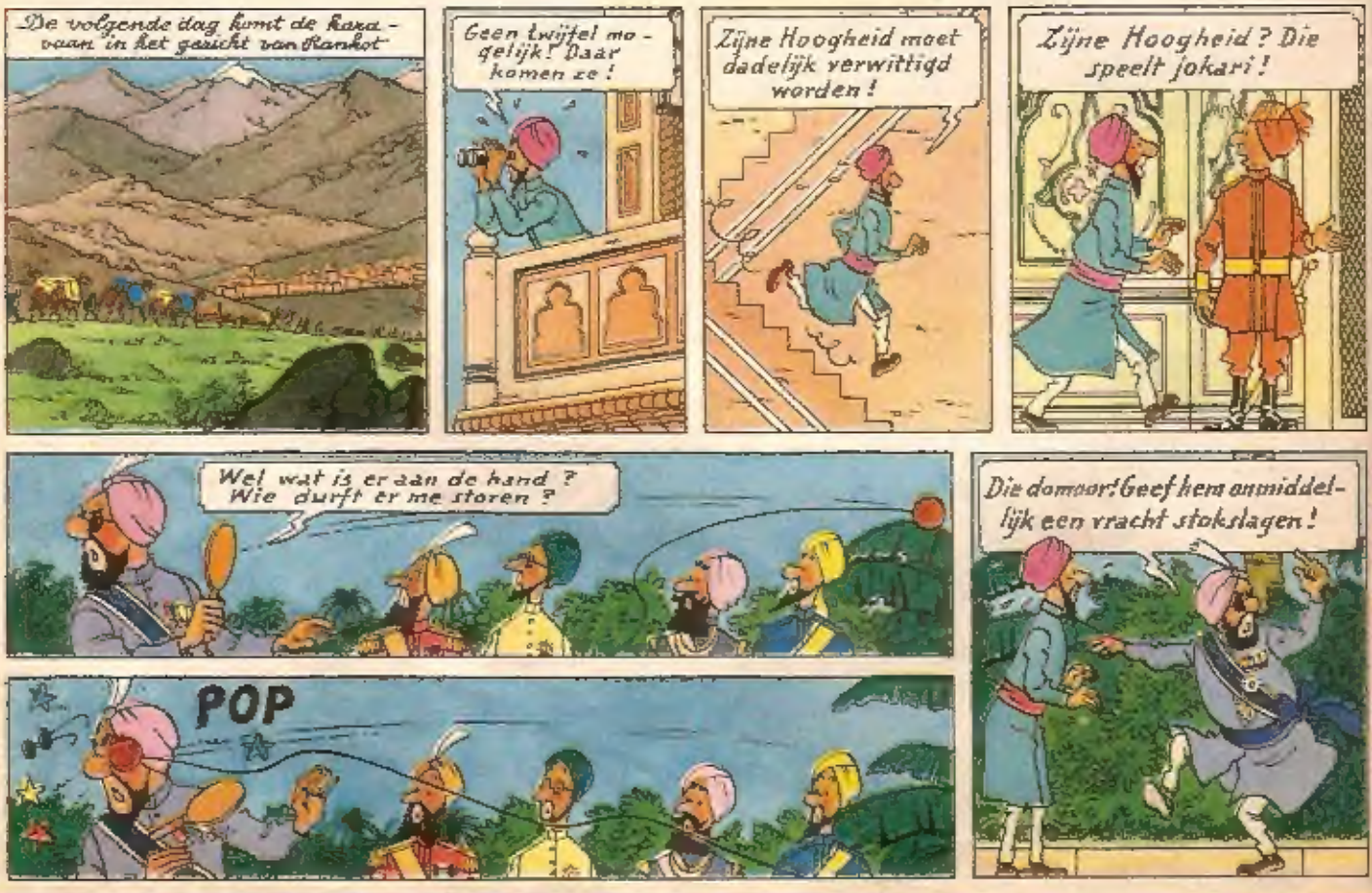

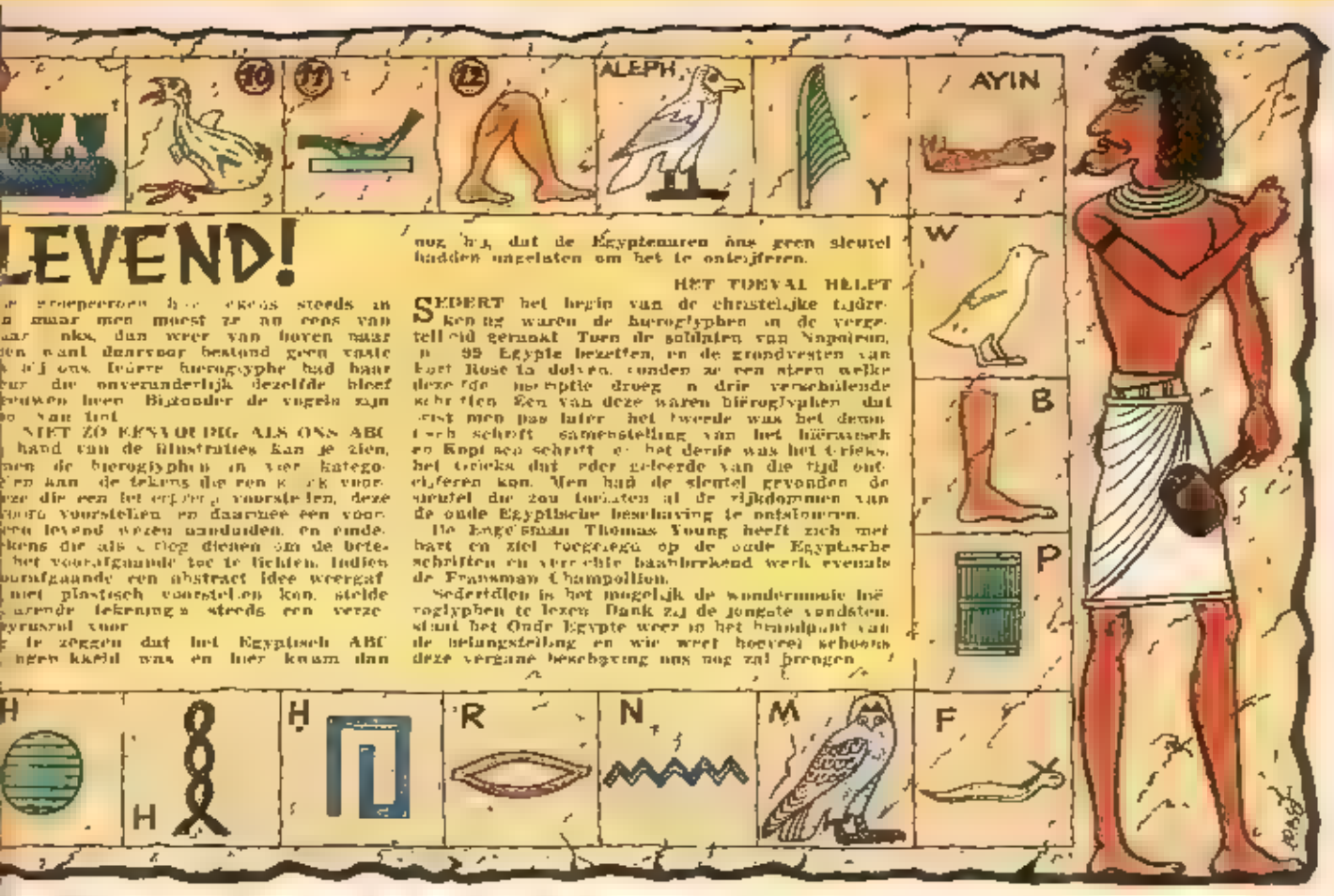

LEVEND!

...r geïnteresseerden hier steeds in ... maar men moest ze nu eens van ...aar ...nka, dan weer van boven naar ...en want daarvoor bestond geen vaste ...rij ons. Deze hiërogyphe had haar ...ur de onveranderlijk dezelfde bleef ...tuwen heen. Bijzonder de vogels zijn ...o van dat.

NIET ZO EENVOUDIG ALS ONS ABC

...hand van de illustraties kan je zien, ...men de hiërogyphen in vier kategorieën aan de tekens die een klank voorstellen, deze die een begrip voorstellen, deze die voorstellen en daarmee een voorwerp levend wezen aanduiden, en ondertekens die als schrijf dienen om de betekenis het voorafgaande toe te lichten. Indien ...oorafgaande een abstract idee weergaf ...niet plastisch voorstellen kon, stelde ...arende tekening steeds een verzetje ...yrussel voor.

...e zeggen dat het Egyptisch ABC ...egen kwam en hier kwam dan nog bij, dat de Egyptenaren ons geen sleutel hadden nagelaten om het te ontcijferen.

HET TOEVAL HELPT

SEDERT het begin van de christelijke tijdrekening waren de hiërogyphen in de vergetelheid geraakt. Toen de soldaten van Napoleon, in 99 Egypte bezetten, en de grondvesten van fort Rose te delven, vonden ze een steen welke deze drie verschillende schriften. Een van deze waren hiërogyphen dat eerst men pas later het tweede was het demotisch schrift samenstelling van het hiërogyphisch en Kopt sch schrift en het derde was het Grieks, het Grieks dat ieder geleerde van die tijd ontcijferen kon. Men had de sleutel gevonden de sleutel die zou toelaten al de rijkdommen van de oude Egyptische beschaving te ontsluieren.

De Engelsman Thomas Young heeft zich met hart en ziel toegelegd op de oude Egyptische schriften en verschil baanbrekend werk eveneens de Franssman Champollion.

Sedertdien is het mogelijk de wondermooie hiëroglyphen te lezen. Dank zij de jongste vondsten, staat het Oude Egypte weer in het brandpunt van de belangstelling en wie weet hoeveel schoons deze vergane beschaving ons nog zal brengen.

KARAVAANLEIDER

In de volgende aflevering van de avonturen van Kapitein Rob en zijn getrouwen doen de piraten hun best om de karavaan te overvallen, maar Rob en zijn vrienden ruimen hun weg.

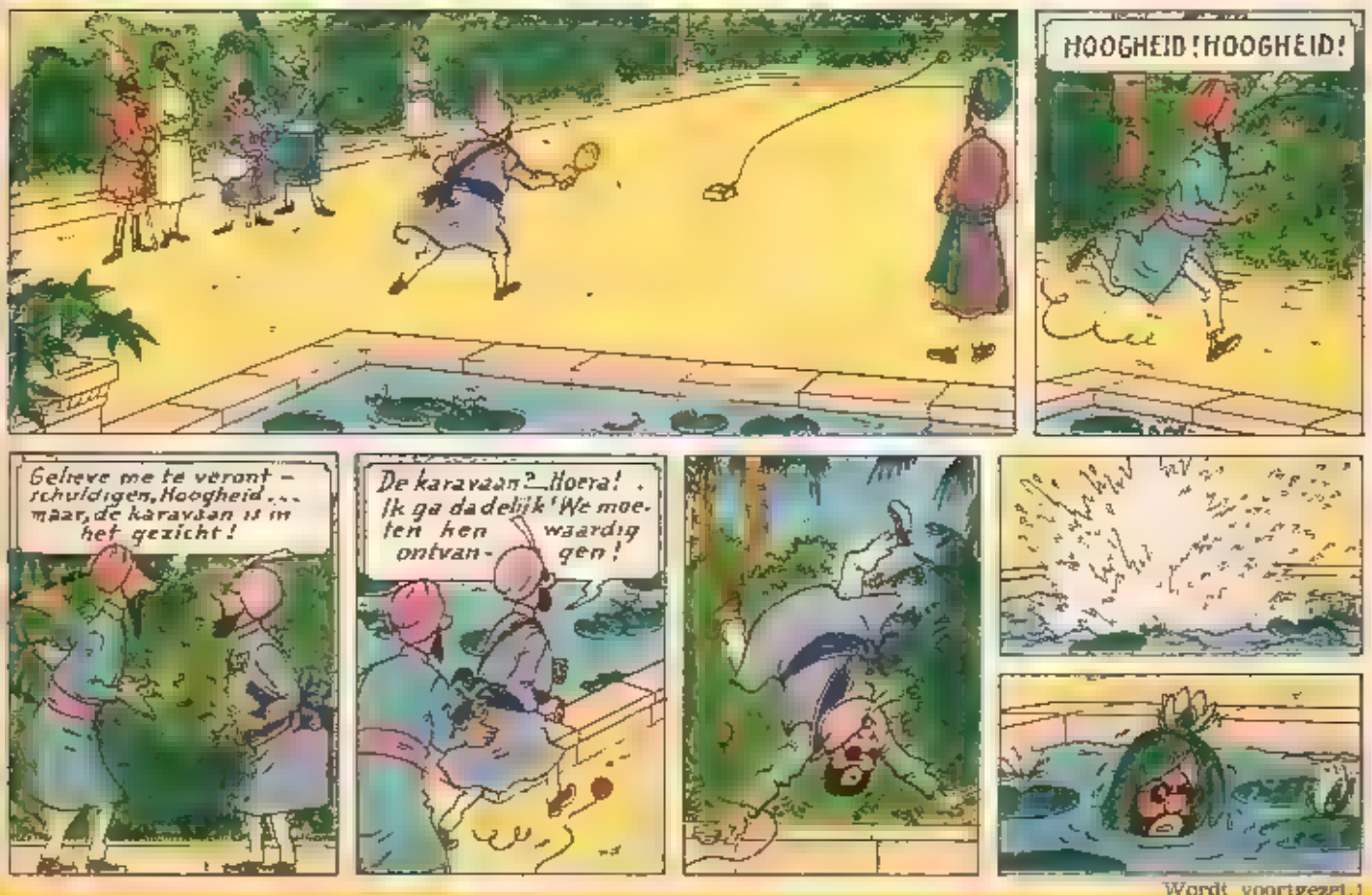

Wordt vervolgd!

EEN PIJLSNELLE WAGEN

DE FIAT 1100 TV

DE Fiat «1100» had te veel kwaliteiten om er niet van te profiteren en ze in een volgende constructie met verder uit te werken. Het is de Fiatfabriek zelf, die de kans heeft waargenomen en de «1100 TV» de wereld in stuurde. TV wil zeggen «Tourismo Veloce» of Snel Tourisme. Meteen weet je al wat je van deze wagen mag verwachten. Z'n maximum snelheid bedraagt 135 km. per uur, de versnellingsdoos is prachtig gesynchroniseerd en beschikt over een derde versnelling, die pink is.

Met enige overdrijving zou men kunnen zeggen dat de Fiat 1100 TV pas begint bij de derde versnelling!

Zichzelf wat een jury, samengesteld uit een chauffeur, een passagier en een koper, van deze wagen denken

CHAUFFEUR		PASSAGIER		KOPER	
De stelheid	18/20	Comfort	17/20	Aankoopprijs	17/20
Baanvastheid	17/20	Suspensie	16/20	Verbruik	16/20
Uitzicht	16/20	Verluchting verwarming	17/20	Lijn	16/20
Remmen	17/20	Uitzicht	17/20	Afwerking	17/20
Stuur	15/20	Larwaai van carrosserie	16/20	Bijbehorigheden	16/20
Gemiddelde	16.6	Gemiddelde	16.6	Gemiddelde	16.4

De Jury geeft de Fiat 1100 TV dus een gemiddelde van 16,5/20.

DE GENOEGENS VAN EEN AUTORIT

VOOR een paar dagen zat een vriend mo

Geen lust voor een autoritje? Het is mooi weer we zijn snel de stad uit. Mijn wagen plaagt aan de baan en ig ving

Ik had natuurlijk lust en we star ten in. Nog geen tien minuten waren we uit de stad of er sprong een band. De erie en het reservewiel kwamen er bij te pas. Na een goeu half uur konden we weer op weg. Vijf Kilometer verder moeten we stoppen een gendarm komt op ons

Mijnheer u heeft waarschijn jk nooit iets gehoord over de nieuwe wegcode?

Mijn vriend praatte er een beetje meteen praatte heel goed maar het mocht niet baten. Papieren. Proces-verbaal.

Trek het je niet aan, vriend we komen op de autosnelweg en dan rijden mijnheer

Het weg glad als een spiegel. Rechts van de weg niets en links ook niet.

Geen schrik in slaap te vallen?

O neen. Maar knijp me af en toe eens in de arm!

Ik vreesde ook van in slaap te vallen en daarom bekeek ik de snelheidsmeter. 100, 110, 120, 130, 140.

Oef. We verlaten de autosnelweg. We rijden trager en trager en ik zie dat mijn vriend naar een van de wijzers van het boordradium staart.

Geen benzine meer.

We moeten twee kilometer lopen. Vooraleer we een benzinepomp vinden. We komen terug met de gevulde kruik en daar rijden we een stad in. Rood licht, groen licht, rood licht, groen licht, gevaarlijke kruispunten, druk verkeer. Boem! Daar hebben we de schokbreker van een wagen die vlak voor ons plotseling stopte afgehaakt. Dat is niet erg maar er komen daar een paternoster woorden bij, te pas die niet in een fatsoen jk woordenboek staan.

Ik sta er bij en zwijg. Mijn vriend stoot me aan en vraagt:

Hé wat denk je?

Ik denk een kruiskruik voor een treingids.

GRENADIER VICTOR VERTELT...

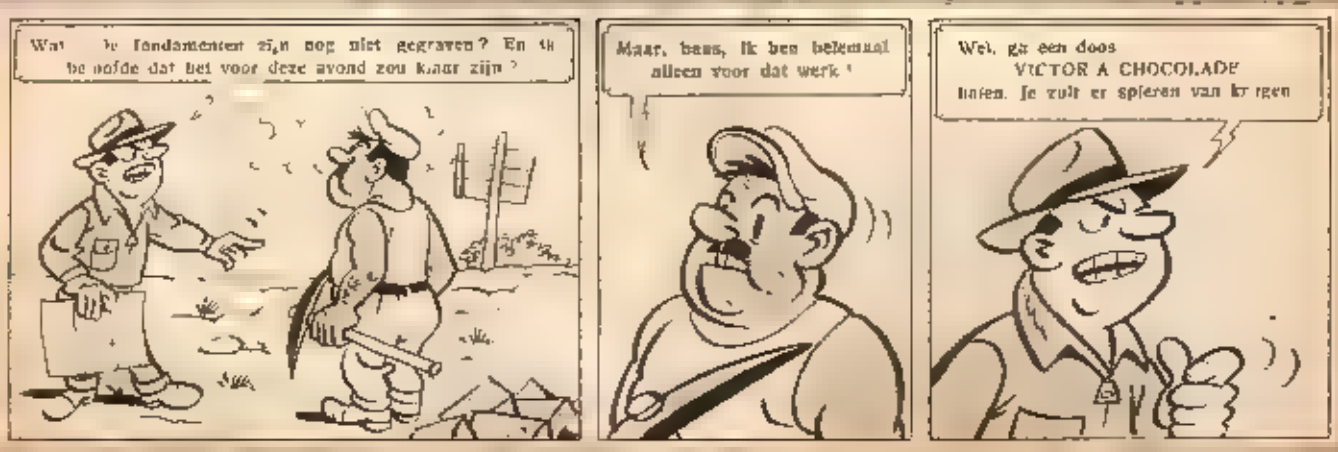

EEN DRINGEND WERK

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

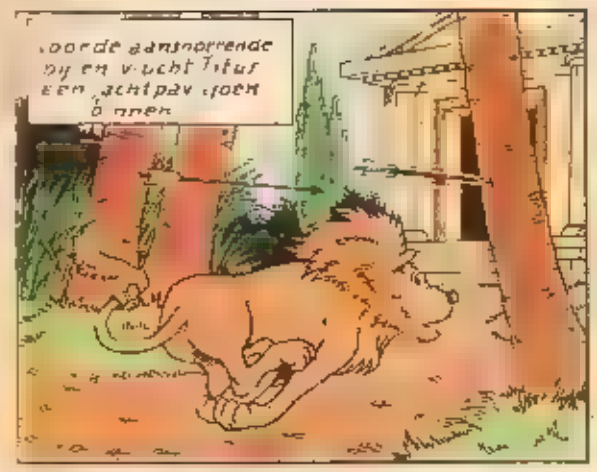

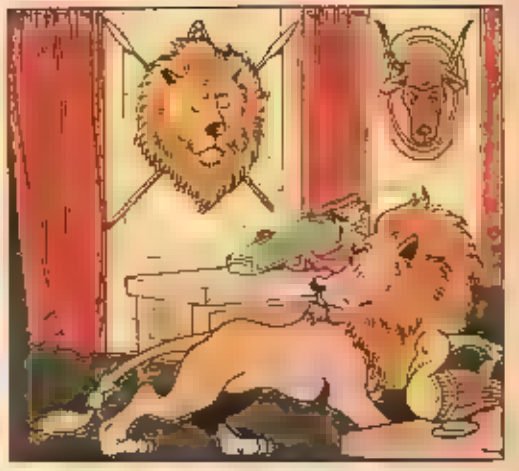

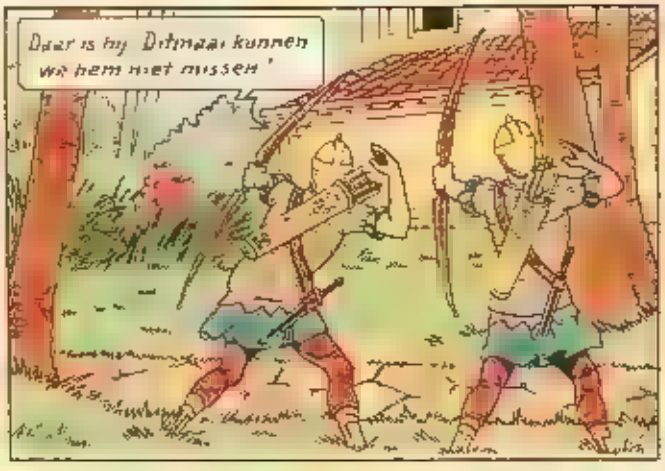

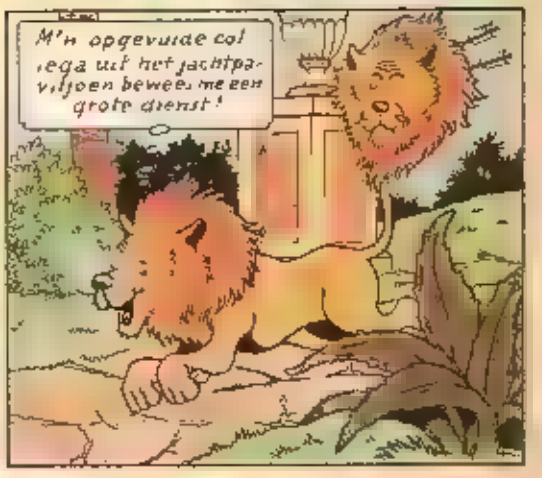

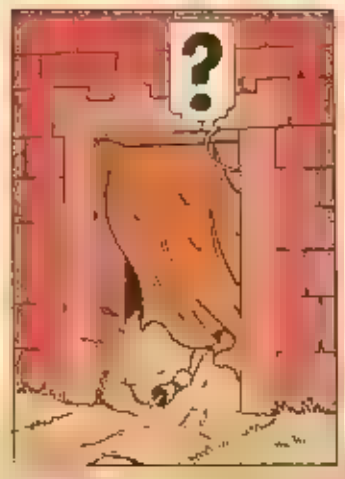

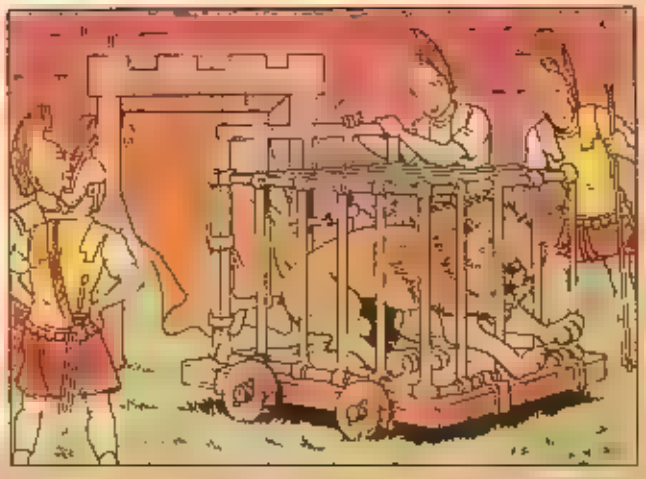

Wil je eens kerstenjk tu-hen? J

het album « HET SPAANSE SPOOK » van Willy Vandersteen

werde voor [illegible]

LOENGOE

VERHAAL VAN JO POLLART — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

OENGOE strekte zich uit onder de eeuwenoude, machtige baobab, die in het midden van de grote tuin van Per Larson, de meester, stond en beschutting bood tegen de verzengende zonnestralen, die als gesmolten lood neerkwamen op het hoofd van mensen en dieren.

De meester wist met recht en reden, hier op die baobab, doch Loengoe hield er wellicht nog meer van, want onder die boom kon de jonge leeuwin met de gouden ogen uren lang dromen en herinneringen ophalen.

Haar ouders had Loengoe nauwelijks gekend, haar broers herinnerde ze zich beter. Ze hadden als kleine wolkluwens naast haar in het nest gelegen, hadden hun klauwen in haar flanken gezet en met hun scherpe tanden in haar oren gebeten. Wanneer haar moeder terugkeerde in het nest na een jachtpartij, waren het de broers die de beste melk kregen want zij waren de sterksten en drongen de kleinere Loengoe ruw op zij.

TOEN echter was Per Larson, de meester gekomen en met hem veranderde alles. Er werden twee stevige hokken gebouwd voor de broers, ze werden er in opgesloten en heel ver weggedragen. Later, toen Loengoe de taal van de mensen begreep, kwam ze te weet dat men haar broers had meegenomen naar een ver, ver land waar ze zouden leven in een groot park en waar ze nooit honger zouden hebben. Alhoewel Loengoe niet veel hield van haar broers, was ze toch blij omdat hen een goed lot was te beurt gevallen en ze bijna zó gelukkig zouden zijn als zijzelf. Daarna had de meester heel lang met Mussongolo gepraat en, na afloop van dit palaver, was Mussongolo met een boos gezicht weggegaan. Loengoe begreep dat Mussongolo niet van leeuwen hield. De meester was heel dicht bij haar gekomen en had gezegd:

We zullen je Loengoe heten, zoals de rivier aan wier oevers je geboren bent. Je moet Mussongolo niet vrezen. Hij is een braaf man, maar hij is bang dat je, als je groot bent, smaak zult krijgen in zijn vlees.

Daar vergiste de meester zich echter. Het vlees van Mussongolo was toch met palmolie ingewreven en dat lustte Loengoe niet. Het was trouwens ook daarom dat ze Mussongolo nooit omhelsde en nooit z'n handen likte.

★

MAANDENLANG was Loengoe haar meester en diens trouwe hond, Slim, door de brousse en de savanne gevolgd, en zij en Slim waren onafscheidelijke vrienden geworden. Slim kreeg een giftige slangenbeet en stierf en Loengoe had de mooie kop diep gebogen onder haar groot verdriet. Ze kon niet meer eten, zelfs geen antilopenvlees en ze at de zoete gelei enmelk, waarop ze anders zo verlekkerd was, onaangeroerd staan. Haar pels was na enkele weken veel te groot geworden voor haar mager lijf en haar kop woog zo zwaar dat ze hem niet meer dragen kon... De meester had Loengoe toen zacht over de kop gestreeld terwijl de tranen langs zijn wangen liepen. Dat kon de jonge leeuwin niet aanzien en ze at om haar meester plezier te doen. Na enkele dagen was ze weer zo ver opgeknapt dat ze verder konden trekken naar een stad waar het koeler was en die door de Blanken Elizabethstad werd geheten. Vele, vele mensen kwamen naar haar kijken en aan de wijze waarop ze met de meester omgingen, begreep Loengoe of ze dikke vrienden van Per Larson of slechts toevallige kennissen waren. Ze bekeek de mensen die «mijnheer Larson» zegden met een wantrouwig oog, maar ze hield van de manieur en de vreemde want die zelden «Per» en de meester mocht hen graag. Van alle bezoekers hield Loengoe echter het meest van een kleine man met een dikke buik en manen (een baard) aan de kin. De meester sloeg soms vriendschappelijk op die buik, net zoals hij op Loengoe's rug klopte. Die dikke man had in de zakken van zijn kiederen altijd stukjes bruin hout. Ze waren zacht om op te bijten en ze lieten in je mond een smaak die bitter en zoet tegelijkertijd was en Loengoe heel aangenaam vond.

★

NU was Loengoe een prachtige, volwassen leeuwin met een pels die zacht, wild en blenk van gezondheid. Haar gevoelens veranderden de laatste tijd en daarom was ze zelf het meest verbaasd. Niet dat ze niet meer hield van haar meester! Integendeel. Maar ze had er behoefte aan urenlang over de savanne te lopen en zich helemaal vrij te voelen. Ze herinnerde zich opeens weer aan het verre land dat ze verlaten had om haar meester te volgen, ze wist dat de leeuwen geschapen zijn om met z'n tweeën te leven te midden van het gevaar en ver van de Blanken. Misschien kwam al dat heimwee slechts door het feit, dat het regenseizoen was ingetreden en de leeuwen dan een lange rels maken. Het was een zachte nacht en Loengoe keek van onder de eeuwenoude baobab met halfgesloten ogen naar de muur die het eigendom van de meester omringde.

Voor het éérst begreep Loengoe dat die muur haar de weg naar de vrijheid versperde.

Heel ver weg op de eindeloze savanne.

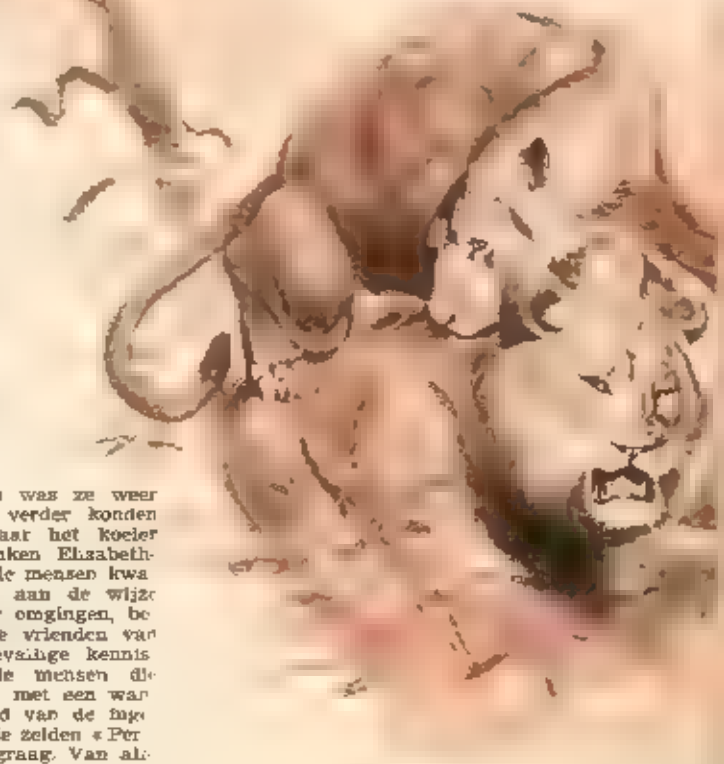

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

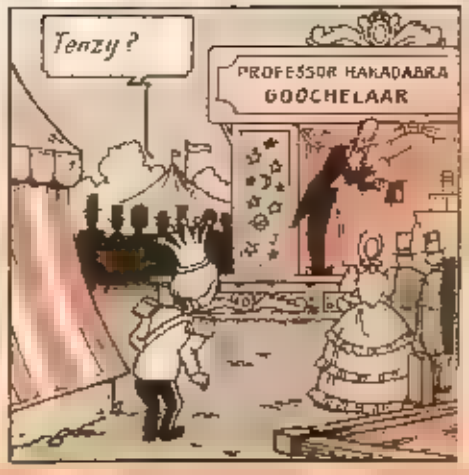

BON OM GRATIS
EEN KUIFJESHOED
te ontvangen
bij onder melke dagbladhandelaar van de Heirlijcke Jeugt

bruide een leeuw en de wind droeg die stem tot bij Loengoe. De leeuwin sprong overeind en begon drievig rond de grote boom te lopen.

Nogmaals bruide de leeuw en Loengoe hulverde. Haar drang naar de vrijheid was plotseling groter dan haar vriendschap voor de meester en toen de leeuw voor de derde maal riep, was Loengoe met één lenige sprong over de hoge muur.

Met lange, soepele passen liep Loengoe naar het Oosten, naar die mysterieuse onbekende stem, naar het leven van een wild dier. Een grote lichtgele maan hing aan de Afrikaanse hemel en Loengoe's ogen blonken als twee gouden sterren. Nog een keer dacht ze aan haar meester aan de dubbele rij palmbomen langs de straat waar ze zo dikwijls samen wandelden en aan de naam, die ze bij de mensen droeg.

Loengoe de zachte.

★

PER LARSON richtte grote klopjachten in om zijn leeuwin te vangen, doch tevergeefs. Mussongolo gaf hem de goede raad het op te geven doch Per Larson doorzocht het woud honderd kilometer in de ronde. Het Noorden, het Oosten en het Westen van het woud zochten ze af en nu trokken ze naar de Loemboembachirivier. Plotseling boog Mussongolo zich over sporen in het zand.

Simba, zei hij.

Het geoefend oog van Per Larson had de sporen van de leeuw ook ontdekt.

Er zijn er drie.

Twee Bwana. De ene is oud en telt niet meer mee. Hij mankt bovendien dat zie je duidelijk aan de sporen.

Ze zijn hier nog niet lang voorbij gekomen, hé?

Zo is het. De bladeren die ze vertrapten werden nog niet door de wind meegenomen.

Larson zuchtte en fluisterde.

Zou het Loengoe zijn?

Je droomt, Bwana! Loengoe is niet meer voor jou. het grote woud heeft zich van haar meester gemaakt. Ze leeft nu het leven van de leeuwen het leven waarvoor ze geboren was.

En vermanend voegde Mussongolo eraan toe:

Vrees haar klauwen en haar tanden wanneer je haar ontmoet.

(ZIE VERVOLG BLZ. 18.)

TIMBRE TINTIN
KUIFJE'S BON

DE KUIFJE's BON staat op de verpakking van de producten

Biscuits, Chocolade en Toffees.	VICTORIA
Blauette, Gouda en Crème de Gruyère.	SKI & FRANCO SUISSE
Tafelbier	PILSBERG
Deegwaren.	TOSELLI
Pringor, Inca, Chocosweet, Palmex en Kuifje's zeep.	PALMAFINA
Confituur en diepgekoelde groenten Fama.	MATERNE
Tandpasta.	KOLYNOS
Beschuit in pakjes Heudebert en Heudebert.	HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans.	PROSMANS
Maisbloem, Pudding, Baking Powder en gevanilleerde suiker.	PANA
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitsiroop.	HORTON

... knip de KUIFJE's BONS uit en je krijgt **MOOIE GESCHENKEN**

Prentkaarten KUIFJE, per reeks van vijf	50 punten
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75 punten
KUIFJE's WIMPEL in drie kleuren	100 punten
Chromo's ZIEN en WETEN, per reeks van zes	100 punten
Thema verkrijgbaar	
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914) reeksen 1 tot 3	
VLIEGTUIGEN, reeksen 1 tot 9	
AUTOMOBIEL, reeksen 1 tot 4	
FOTO's IN RELIEF «DE ANTWERPSE DIERENTUIN» met speciale bril. Drie reeksen beschikbaar. Per reeks van twintig.	200 punten
KUIFJE's PORTEFEUILLE, nieuw model	250 punten
KUIFJE's PUZZLE op hout	500 punten
BLOKJESSPEL KUIFJE	500 punten

Je verzamelde een voldoende aantal punten, dus stuur je ze naar
KUIFJE, Dienst T
Lombardstraat, 24, Brussel.
Duidelijk vermelden: Het gewenste geschenk
Je naam en je adres
en enkele dagen later... krijg je van de postbode het gevraagde geschenk! Indien je te Brussel woont, kom je je punten zelf uitwisselen in de
KUIFJE's WINKEL, Lombardstraat, 24.
Daar krijg je onmiddellijk het gewenste geschenk.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

wordt vervolgd

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Koenraad wendt alle middelen aan ... Johan en zijn gezellen te beletten het geneesmiddel voor hertogin Claudine te vinden

(Wordt vervolgd.)

LOENGOE

(VERVOLG VAN BLZ. 14 EN 15.)

VOORZICHTIG volgden de twee mannen het spoor en kwamen op een open plek in het woud... Daar stoeiden de leeuwen als echte kwajongens. Een van hen voelde de aanwezigheid van de mensen en naderde langzaam en dreigend...

De derde leeuw had geen manen en het hart van de jager bonsde van vreugde want hij herkende Loengoe.

Een van de leeuwen sprong naar de Blanke. Mussongolo haalde de haan van zijn geweer over en het machtige dier stortte dood neer... Het geoolde daarbij echter de grote blanke jager om en zijn wapen rolde een heel eind verder op de grond. De tweede leeuw maakte zich klaar voor de aanval eer Mussongolo de tijd had zijn geweer te herladen. Het is toen dat er iets gebeurde dat bijna aan het ongelooflijke grenst. Terwijl de leeuw de spieren balde voor de sprong op de indringers, greep Loengoe hem naar de keel... Ze beet zo hard dat de beenderen van de leeuw, die daar even nog haar speelgenoot was, er van kraakten. Lang bleef ze staan met de keel van het levenloos dier tussen de tanden, dan hief ze langzaam de mooie kop op en bekeek de jagers.

Haar ogen glansden diep bedroefd en het was alsof ze wilden zeggen :

— Waarom heb je me tot hier gevolgd ? Waarom dwong je me m'n speelmakker te doden ?

Larson naderde en stak de hand uit om Loengoe over de kop te strelen, maar het dier werd terug, stak de klauwen uit en toonde z'n scherpe, witte tanden.

— Loengoe !

Het dier beefde en keek een laatste keer naar de man die ze eens als haar meester aanzag. Het waren twee koude, kalme ogen, waarin geen dreiging maar wel een waarschuwing in lag. Dan keerde ze zich om en liep het woud in.

Lang bleven de mannen zwijgend bij de dode leeuwen staan. Het was Mussongolo die het eerst de stilte verbrak :

— Loengoe heeft je het leven gered, Bwana.

— Ja... doch haar blik joeg me angst aan.

— Weet je wat die blik betekende ?

— Weet jij het Mussongolo ?

— Ja, ik weet het. Die blik zei :

— Meester zoek me niet meer. Ik heb vandaag een van m'n broers gedood voor jou. Ik ben een leeuwin, meester, en geen hond. Ik bewaar de beste herinnering aan je. Bewaar ook jij een goede herinnering aan me doch kruis mijn weg niet meer !

— Loop Loengoe niet meer na, Bwana. Ze zal je geen tweede keer sparen en jij bent niet bekwaam haar te doden. Een oud spreekwoord van mijn land zegt :

« De plaats van de leeuwen is op de savanne en niet in een negerhut. »

— Denk daaraan, Bwana Bizzi.

Mussongolo raapte de geweren op en zag dat de ogen van z'n meester vochtig waren en hoe hij zacht als een vreemde en weemoedig lied de naam fluisterde van

Loengoe... Loengoe-de-zachte.

De volgende week :

HET HART VAN LOENGOE

Je gaat met Vacantie!

...maar toch wil je KUIFJE iedere week hebben. Lees dit bericht dus aandachtig :

a) *Ben je geabonneerd :* deel ons je naam, abonnementsnummer en vacantieadres mee, evenals de juiste data van het begin en het einde van je vacantie.

b) *Ben je niet geabonneerd :* deel ons je naam en je vacantieadres mee en sluit voor ieder nummer dat je wenst te ontvangen, een postzegel van 6 F. in, voor het buitenland : 7 F.

DE POST

DE RECHTER IS MAAR ZESTIEN JAAR!

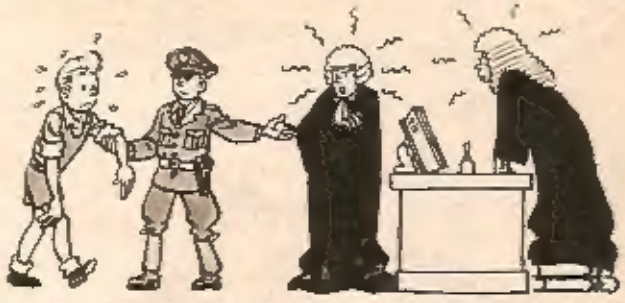

TE Ndola, in de Engelse kolonie Noord Rhodesia, is er een jeugdgerechtshof dat voorgezeten wordt door Martin van Zyl, een jongen van zestien jaar. Ook de openbare aanklager, en de advokaten zijn evenzeer jongens van die ouderdom.

Het hof houdt zittingen in de Staatsschool en heeft als rechtsbevoegdheid de overtredingen inzake verkeersreglementering door de jeugd. De bedoeling van dit initiatief, dat vruchten opgeleverd heeft, is de jongens en meisjes meer verantwoordelijkheid en respect voor de verkeerswetten bij te brengen. De gebruikelijke straffen, die door het jong gerechtshof uitgesproken worden, zijn bladzijden afschrijven van het verkeersreglement.

ANTWERPEN DE GROOTSTE HAVEN VAN HET VASTELAND

DE Antwerpse haven die zich op 88 km. van de zee bevindt is volgens de jongste cijfers wel de grootste haven van het Europese vasteland. Ze telt 26 dokken, een 462 hect. groot petroleumhaven, 52 km. kaaien, bijna een millioen m2 opslagplaatsen en hangars, 200 kranen, 80 sleepboten en een spoorwegnet van 800 km. 1.500 werklieden behandelen jaarlijks 40 milioen ton goederen.

HET EINDE VAN EEN TOREN

Deze kerktoren uit Beieren was door instorting bedreigd. Om het ergste te voorkomen, besloot men dan maar hem stuk voor stuk te doen springen. Hier zie je de torenspits vallen...

Pat Rick moet machteloos toezien hoe de bandieten de reizigers uitschudden en er dan van ander muizen...

PAT RICK EN MASS TICK *in*

Meli
REDUCTIEBON (5 F. in plaats van 8 F.)
Adinkerke (De Panne) et Meise (Brussel).
Dierentuin. Sprookjesland.

Tijon

OM DE VOGELFAMILIE NIET TE STOREN

IN Warburg (Westfalen-Duitsland) heeft een merelpaar het in het hoofd gekregen z'n nest te bouwen in de brievenbus van een tabakhekken. Welden zagen er vier jonge merels het levenslicht en de eigenaar van de bus hechte er een bordje boven, om de postbode te vragen de brieven en kranten maar door het venster te werpen en de merelfamilie niet te storen. Thans zijn de kleine merels reeds zo groot geworden, dat ze nog maar nauwelijks uit hun zonderling nest kunnen en de eigenaar denkt er ernstig aan de opening van de bus te vergroten !

GOUDMIJN KONGO

UIT de statistieken van de Kongolese uitvoer van verleden jaar blijkt, dat de grootste opbrengst (waarschijnlijk op het uranium na, waar niet over gesproken wordt) het koper is. Men voerde voor niet minder dan 6.874 millioen F. koper uit ! Enkele ander interessante cijfers uit dat lijstje ? Men verzond koffie voor een waarde van 1.874 millioen, goud 665 millioen, diamant 857 millioen. Het vreemdelingenverkeer in Kongo leverde reeds 575 millioen op. Men mag dus niet meer zeggen, dat de Belgische kolonie een onherbergzaam gebied is.

EEN TELEVISIEZENDER IN LUXEMBURG

VOOR het ogenblik is men bezig, te Dudelingen, in het Groot Hertogdom Luxemburg, een 214 meter hoge TV-zender te bouwen, die niet minder dan 40 millioen zal kosten en de verbindingen met de buitenlandse stations en de reportagewagens zal verzekeren evenals het uitzenden van de eigen programma's. De zender zal zijn eerste programma's op Nieuwjaar uitzenden, op de Franse tijdsdefinitie : 819. De zender zal zijn programma's doorsturen naar Frankrijk en Duitsland. In de Belgische provincie Luxemburg zal men de programma's van de Groot Hertogelijke zender goed kunnen opvangen (ten minste wanneer men een naar Belgische maatstaven gebouwd ontvangsttoestel heeft). Het zendbereik van Dudelingen bedraagt 90 km. We zijn waarlijk benieuwd de programma's van deze Luxemburgse TV-zender te zien. Men mag verwachten dat die evenveel succes kunnen hebben als menige goede programma's van de Luxemburgse radio. Meteen zal ook het probleem van de commerciele uitzendingen scherp gesteld zijn.

BRENG JE JE VACANTIE DOOR AAN DE KUST ? VERGEET DAN MELI NIET TE BEZOEKEN.

Kijk naar deze kraanwagen !

HET SCHIP VAN DE TOEKOMST ?

De Duitse scheepsbouwkundige Wilhelm Fechner maakte deze maquette van een schip dat volgens zijn berekeningen een snelheid van 200 km. per uur moet kunnen halen. Komt er iets van terecht ?....

PAARDEN OVER DE OCEAAN

EEN dezer dagen heeft een KLM-Skymaster zeven paarden met vijf verzorgers van Toronto in Canada naar Londen vervoerd.

Binnenkort zullen wederom drie paarden afzonderlijk over de Atlantische Oceaan worden vervoerd, terwijl eind Juli de KLM het grootste paardentransport zal verzorgen, dat ooit door de lucht tussen Europa en Amerika heeft plaatsgehad.

Op 25 Juli zullen vanuit Shannon in Ierland zes paarden per Skymaster naar New York worden vervoerd, terwijl op 1 Augustus daarop in twee vliegtuigen zes paarden uit Londen, vijf uit Parijs en een uit Shannon naar Amerika vervoerd zullen worden.

Al deze 18 paarden zijn eigendom van de Aga Khan, die tot de grootste bezitters van racepaarden gerekend mag worden.

Sinds de KLM met het vervoer van paarden begon, heeft zij reeds 219 kostbare volbloeds over de Oceaan vervoerd.

KERNENERGIE WAPENS

DE opeenvolgende proefnemingen met kernenergiewapens, in Maart en in April 1954 gehouden, hebben het vraagstuk van de atoombewapening opnieuw in het centrum van de belangstelling gebracht. De ontploffing van de waterstofbom op 1 Maart 1954 had een buitengewoon verschrikkelijke uitwerking. Ter vergelijking geven we hier enkele cijfers waardoor deze kracht min of meer aanschouwelijk wordt voorgesteld :

De atoombom uitgeworpen op 6 Augustus 1945 boven Hiroshima kwam overeen met de ontploffing van 20.000 ton T.N.T.

De atoombom op Nagasaki (9 Augustus 1945) had een vernielingskracht van 25.000 à 30.000 ton T.N.T.

De atoombom die in April-Mei 1951 op de Marshall-eilanden tot ontploffing werd gebracht had een vernielingsvermogen van 50.000 ton T.N.T.

De waterstofbom op 1 November 1952 geëxperimenteerd op de Marshall-eilanden kwam overeen met 5.000.000 ton T.N.T.

De waterstofbom die op 1 Maart 1954 op de Marshall-eilanden ontplofte had een vernielingsvermogen van 12.000.000 à 14.000.000 ton T.N.T.

De opzoekingen in Amerika uitgevoerd, hebben geleid tot het scheppen van het reeds gekende atoomkanon, waarvan het jongste model een granaat verschiet die dezelfde uitwerking heeft als de bom die te Hiroshima werd afgeworpen.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

REDUCTIEBON (75 F. in plaats van 200 F.) voor
DE LUCHTDOOP

HET GELE TEKEN

Mortimer viel in handen van Septimus, een groot geleerde die achter al z'n zinnen niet meer bij elkaar heeft. Septimus maakte zich meester van de B.B.C en kondigde aan dat hij Mortimer ter dood veroordeelde.

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Diezelfde avond even voor middernacht. Mortimer zit in de gezapitonneerde cel waarin Septimus Otrik opsloot voor diens opleiding, terwijl hijzelf zijn toekomstige rol voorbereidde... Mortimer is in gedachten verzonken...

Hoe ik de zaak ook draai of keer: ik zit in nesten!

Voor de honderdste keer weegt hij al zijn kansen af...

Een ding is zeker: Septimus weet niet dat zijn Guinea Pig in werkelijkheid Otrik, de beruchte avonturier is... Iedere keer Otrik door Septimus uitgestuurd werd om tegen Blake of mij iets te ondernemen, kwam er een kink in de kabel. Dit bewijst duidelijk dat Septimus het onderbewustzijn van zijn proefkonijn niet onder controle heeft... Indien ik er in zou slagen de herinnering van Otrik wakker te schudden... misschien zou ik me dan kunnen meester maken van z'n geest... en...

Doch een zacht geklik wekt zijn aandacht...

KLAK...

?

Het judasoog wordt geopend en de blik die Mortimer kan opvangen is allerzins zeer vreemd...

Dat is Guinea Pig! Nu of nooit! Ik moet het wagen... vooruit...

Mortimer springt overeind en nadert het judasoog...

Otrik!... Otrik!... Luister... Herinner je je... de Grote Pyramide... Cheik Abdel Razek... De kamer van Horus... en...

In de gang klinkt een woedende stem en het judasoog wordt brutaal gesloten...

Guinea Pig! Waar ben je?

Geen geluk! Het scheen nochtans te vlotten...

De toespraak van het Gele Teken voor de B.B.C. heeft de beker echter doen overlopen. De Londenaars morren en de regeringschef wil te allen prijze een einde stellen aan de misdaden van het Gele Teken. Hij confereert met de minister van Binnenlandse Zaken en met enkele leden van de Scotland Yard...

Een vergadering in het holst van de nacht? Het zal er spannen, vrees ik!

We zullen af wachten, Kendall!

Even later... De geschiedenis met de B.B.C. wierp olie op het vuur. Morgen mogen we ons aan een vinnige perscampagne verwachten. Het is daarom, heren, dat ik van jullie verwacht dat jullie de dader eindelijk vatten. Ik luister naar jullie voorstellen...

De laatste gebeurtenis heeft ons op een goed spoor gebracht. Door hoogmoed verblind, heeft het Gele Teken inderdaad een grote fout begaan en wij weten nu met zekerheid in welke sector de dader opereert... Indien U ons de toelating geeft die wijk huis na huis te doorzoeken...

Verduiveld! Dat is een praktijk waaraan de mensen in dit land niet gewoon zijn... maar ik begrijp dat het noodzakelijk is... Jullie moeten de dader grijpen anders... geef ik geen penny meer voor mijn regering!

Enkele minuten later...

Indien we niet slagen, geef ik ook geen penny meer voor m'n graad van hoofdinspecteur!

Geen tijd voor praatjes! Laat ons liever het operatieplan opstellen!...

51

Haast je het album « HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS » van Ed.-P. Jacobs te kopen. Het zal je ongetwijfeld boeien!